

Szivarvány

2014. MÁJUS • XXXV. ÉVFOLYAM • 375. SZÁM

5.

FŐCZE KORNÉLIA

Régi május

Mikor megszülettem, tele volt a Hold.
Én már nem emlékszem, olyan régen volt.
Anyukám mesélte: nyílt az orgona.
Szép, színes pillangó szállt az orromra.

BALAJTHY FERENC

Varázslat

Este fess az estike,
Hajnalban hajnalka.
Harangvirág délben kondul,
Tátika hallgatja.

Mennybolton csillagvirág
Víz tükrén is nyílik,
Vérehulló fecskéfűtől
Égi gólyahírig.

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajza

KÁNYÁDI SÁNDOR

Két kis kezecske

Két kis kezecske,
dolgos,
akár egy fecskepár,
szorgos.

Röppennek, sose
restek;
egész nap tesznek-
vesznek.

Este szelíden
szállnak
nyakába
édesanyának.

CSEH KATALIN

Anyának

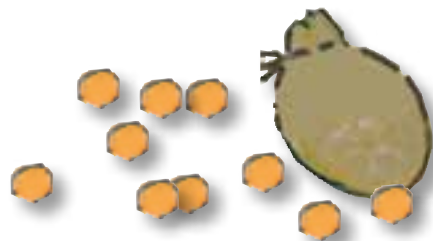
Kiscsillag az égen
most hazamegy szépen,
várja már az édesanya,
hogy gyereket babusgassa.

Hableányka kék fellegen
várakozik... türelmetlen...
Fülig ér, lásd, pici szája,
mert közeleg anyukája.

Szellőgyerek tekereg,
a mamája kesereg.
„Ne légy szélházi, kisfiam,
Szívem ne, ne szomorítsad!”

Mátyás király és az öreg szántóvető

BENEDEK ELEK nyomán

Egyszer Mátyás király, mikor szerteszéjjel járt az országban, hadd lássa: milyen dolga van a szegény népnek, szóba állott egy öreg szántóvető emberrel, aki neki hajdanában katonája volt.

– Tisztességgel, öreg! – köszöntötte.

– Köszönöm az asszonynak! – felelte a szántóvető.

Azt kérdi aztán a király:

– Hány pénzért dolgozik kend?

– Én bizony, felséges királyom, hatért.

– S hányból él kend?

– Kettőből – mondja az öreg.

– Hát négyet hová tesz kend?

– Kettőt kölcsön adok, kettővel adósságot törlesztem – felelte az öreg.

Tovább kérdez a király:

– Hát öreg, hány még a harminckettő?

– A bizony, felséges királyom, már csak tizenkettő.

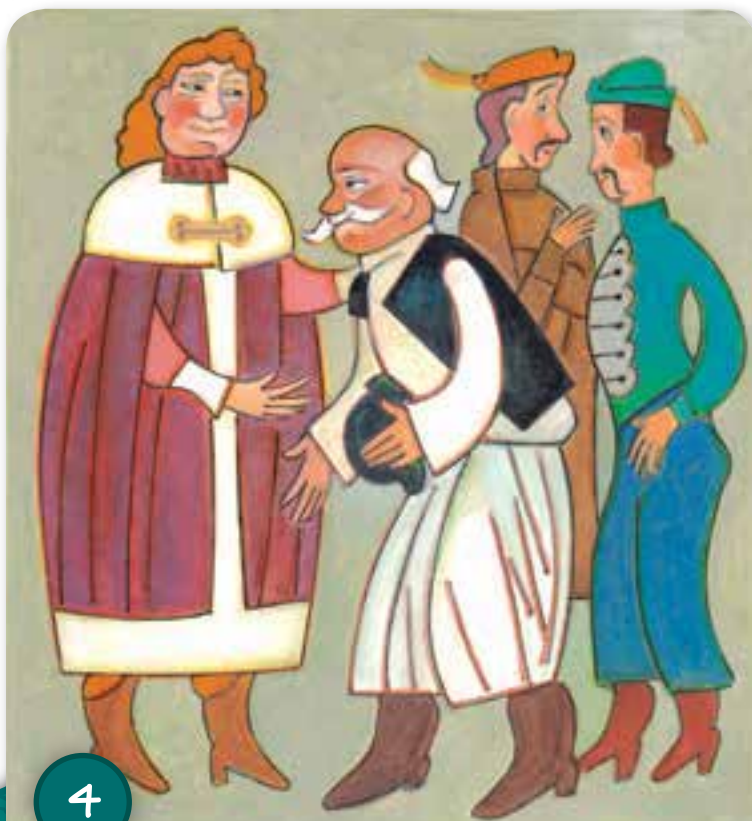
– Hát a bakkecskét meg tudná-e fejni? – kérdezi a király.

– Meg biz' én, felséges királyom.

– No, Isten áldja. Aztán a kérdéseim magyarázatját addig senkinek meg ne mondja, míg a képemet meg nem látja kend – szól a király, s azzal továbbmegy.

A kíséretében levő uraknak pedig azt mondja:

– Na, urak, aki meg tudja magyarázni a kérdéseimet, annak egy uradalmat adok.

Bezzeg törték a fejüket az urak, de hiába. Nem volt mit tenni, visszamentek az öreghez, hogy mondja meg, mi annak a beszédnek a magyarázatja.

– Addig nem szabad megmondanom, míg a király képét nem látom – jelentette ki az öreg.

De így s de úgy – mondták az urak –, megfizetik urasan, csak magyarázza meg.

– Jól van – egyezett bele az öreg –, hát adjanak tíz aranyat.

Leolvassák az öregnek tíz csengő aranyat, s kérdi az egyik úr:

– Mikor a király azzal köszöntötte, hogy „tisztességgel, öreg”, miért válaszolta kend, hogy „köszönöm az asszonynak”?

– Azért, mert az asszony mossa rám a ruhát, a tiszta ruha pedig tisztesség.

– No, ez igaz – mondták az urak. – De mire költi kend a keresetét?

– Két pénzből magam élek, kettőt a gyermekeimre költök, tehát kölcsön adom. Kettővel adósságomat törlesztem, vagyis a szüleimnek adom – felelte az öreg.

– Hát az mi: hány még a harminckettő?

– Ennek az a magyarázatja, hogy mikor fiatal voltam, harminckét fogam volt, most meg csak tizenkettő.

– Hát a bakkecskéket hogy fejné meg? – tudakolják az urak.

– Azt is megmondom tíz aranyért.

Leolvassák a tíz aranyat, s mondja az öreg:

– Hát úgy fejem meg a bakkecskéket, ahogy most az urakat megfejem.

De bezzeg elszégyellték magukat az urak, s nagy bosszúságukban azt mondták:

– No, megálljon kend, majd megmondjuk a királynak, hogy megmagyarázta a beszédjét, pedig még a képét sem látta.

– Nem-e? – nevetett az öreg. – De bizony láttam, itt van, ni! – s mutatta az aranyon a király képét.

De most már az uraknak sem volt több szavuk, otthagyták az öreget, s nagy szégyenkezve a király után kullogtak.

T. ÁGOSTON LÁSZLÓ

Madármese

Tavaszi volt. Napsütéses, madárfüttös, vidám tavasz. Verébmama türelmesen ült a fészken, s mosolyogva hallgatta, amint az alatta domborodó tojásokban egyre szaporábban kocogtak az apró csuricsőrök. Végül szétpattant a meszes burok, s ott csücsült a fészekben a három pelyhes jövevény. Borzas kis fejük csupa szem és csupa csőr, s egymást túlkiabálva máris követelik jussukat:

– Megjöttünk, mama! Kérjük a reggelit!

Megkapták, hogyne kapták volna. Papa, mama egymással versengve hordta nekik a legfinomabb falatokat.

– Csendesebben, gyerekek! – óvta őket anyjuk. – Föl ne figyeljen ránk a vércse.

– A macskára is vigyázni kell! – toldotta meg az apa. – Ki ne dugjátok a fejeteket a fészekből, nehogy észrevegyen az a szőrös, éleskarmú sátánfajzat.

Ahogy teltek-múltak a napok, tollasodtak, szárnyasodtak a fiókák, úgy szaporodtak a szülői intelmek. Két kis csuri illedelmes bólogatással fogadta a szülői tanácsokat. Hanem a harmadik, a legvirgoncabb, a legnagyobb hangú csak nevetett rajtuk.

– Micsoda? Hogy én ne napozhassak kedvem szerint a rét közepén, mert arra jöhet a vércse? Ne csipegethessem föl a kenyérmorzsát, mert elkaphat a macska? És mindezt csak azért, mert veréb vagyok? Rendben van, akkor holnaptól kezdve fenyőpinty leszek.

Amint kigondolta, úgy is cselekedett. Kissé átfestette a mellényét, meg a farktolla-

it, s máris olyan volt, mint egy született fenyőpinty. Eleinte idegen volt számára a társak nyelvjárása, de beletanult. A léptüket is elleste, és megtanulta, hogyan kell kicsip-penteni a toboz lemezei közül a fenyőmagot.

No, de mindig csak fenyőmagon éljen? A társai meg állandóan lehurrogják, amiért sokat csivitel? Bezzeg a zöldike annyit kiabál, amennyit csak akar. Olyan fa lombjában ug-rándozik, amilyenhez kedve tartja. És a sok hernyó meg egyéb csemege!... Egy kis festék, némi éneklecke, s máris ott ült a tölgyfa tetején a legzöldebb zöldike.

Nem is lett volna semmi baj, ha egyik nap nem ül mellé egy másik zöldike.

– Te honnét jöttél, komám? – kérdezte. – Olyan rikítóan zöld a hasad, hogy messziről látszik, nem közülünk való vagy.

– Én? – sápadt el mérgében a veréb. – De hiszen itt születtem a szomszéd tölgyfán!

– Hiszi a piszi... – válaszolta az igazi zöldike, és faképnél hagyta.

Mit volt mit tenni, odaállt a tükör elé, és elkezdte átfesteni a hasát: pöttyösre. Meg se száradt rajta a festék, amikor csőrében hernyóval arra repült az énekes rigó.

– Ha sietsz, testvér, még neked is jut vacsora a park végében – rikkantott rá.

Akkor hát rigó lennék – nyugtázta magában a veréb.

Ám ekkor egy vijjogó árnyék suhant el fölöttük. Úgy megijedt, majd leesett a fáról.

– Menekülj, mert elkap a vércse! – kiáltotta a rigó reszkető hangon.

A kis csuri repült, ahogy szárnya bírta.

– Mama, mama – csipogta, és erőtlenül pottyant a fészekbe.

Amikor felnyitotta a szemét, anyja ölelő szárnyát látta és egymáshoz simuló testvéreit.

TÓTH ÁGNES

Hét kis testvér

A szivárvány színes szalag,
pántján hét színecske ballag.
Hét kis testvér, színes pára,
rákacag a napsugárra.

A szivárvány adott színeket,
hogy színes legyen az álmom,
és majd a gonosz szörnyeket
szelídre fessek, ha látom.

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Álomháló

Van nekem egy álomhálóm,
Jól jön, hogyha álmom várom.
Hogy ne várjak hiába,
Felkötöm a csillárra.
Hogy jól aludjam éjjel,
Markolom fél kézzel.
Ha arra jár egy álom,
Meggfogja a hálóm,
S nem szabadul belőle –
Ez a dolog előnye.
Hogyha nem jön egy sem,
Mindhiába fekszem,
Kezem zsibbad átfázva –
Ez a dolog hátránya.

BAK SÁRA rajza

DÖME ZSUZSA versei

Legszívesebben

Az anyukám ringatgatna,
az apukám altatgatna,
a nagypapám takargatna,
a nagynéném öltöztetne,
a nagymamám költöztetne,
mert nehezen tud feljönni
a negyedik emeletre.

A testvérem

Öcsém tegnap megszületett,
úgyhogy ma már másnapos.
Munkaidő-beosztása
folyamatos műszakos.

A nappalt szépen átalussza,
éjszaka meg nappalos.
Enni tud csak, meg aludni,
s csak sírása alapos.

Meggyűlik vele a bajom
előbb-utóbb, azt hiszem,
talán bizony fel is nővök,
mire jól megnevelem.

BORSODI LÁSZLÓ

Balázsolás 6.

Bebe a nagynéném. A másik Tatámmal lakik. Anyával és Apával minden vasárnap meglátogatjuk. Bebe inkább a barátom, mint a nagynéném, mert sokat játszik velem, zenét hallgatunk, kártyázunk, és megengedi, hogy egy kicsit számítógépezzek.

Ha süt a nap, és Bebének is jó a kedve, ki-megyünk az udvarra játszani: egyszer én kergetem őt, aztán ő engem, és mindig utolérjük egymást, de van, hogy én messzebb szaladok. Amikor elfáradunk, megnézzük, meny-

nyit nőtt éjszaka a borsó és a saláta, vagy le-
ülünk a szilvafa alá a padra, és megpihenünk.

Bebe mindig vásárol nekem édességet, és azt mind megehetem. Ha valahová elutazik, mindig hoz nekem játékot, mert ott is gondol rám, ahol éppen van. Én is gondolok rá az oviban vagy otthon. Még telefonon is felhívom. Sokszor jókat tudunk beszélgetni, de olyan is van, hogy nem mondok semmit, csak odabújok hozzá. Azt nem tudom elmondani, hogy mit érzek, de ő sem szól semmit. Ilyenkor csak megöleljük egymást.

Egyik reggel Anya azt mondta, hogy elmegy a kórházba, hogy a Doktor Néni hívja ki a pocakjából a Tesómat. Nem értem, hogy került oda, miért kellett oda bújni, s ha már oda bújt, akkor miért éppen most jön elő, de

Anya azzal nyugtatott meg, hogy ez nagyon bonyolult, és különben is azért jön elő, hogy legyen nekem is testvérem, mint a többi gyerekeknek az oviban, és legyen kivel autóst vagy tűzoltóst játszszak, ha úgy van kedvem.

Ma délután meg is született, de nem olyan lett, amilyenre vártam: nagyon kicsi, menni se tud, amikor ébren van, sokat sír, amikor alszik, csendben kell járkálni a házban. Ráadásul a szobámat is elfoglalta, és kislány. Így nem tudom, mi lesz az autózással, mert ha megnő, akkor sem velem fog játszani, hanem babázni fog, mint a többi kislány. Én a babázást nem szeretem, mert én fiú vagyok. De így mikor lesz nekem is játszótársam?

Tesónak lenni nem könnyű. Mindig mindenemet oda kell adnom neki, különben sír:

ha fagyit eszem, neki is ugyanaz a fagyit kell, ha labdázok, ő is ugyanazzal a labdával akar játszani, pedig Apa neki is vesz fagyit, és neki is ott vannak a babái, a hintája, a zörgői. Én soha nem nyúlok a játékaikhoz, mert a fiúk nem játszanak babást, csak a kislányok, de a Tesómat ez nem érdekli. Ő kislány, mégis mindig az autóm kell, a labdám kell, és mindig akkor, amikor nekem.

Beszéltem már Anyával is tegnap este, hogy egy kicsit nem tenné-e vissza a Doktor Néni a hasába, de Anya elég mérgesen azt mondta, nem lehet. Erre egy kicsit elszomorodtam, hogy ez már mindig így lesz, és sírtam is, de Apa megvigasztalt, és elalvás előtt meglestem a rácsos ágyban a Tesómat, hogy milyen szépen alszik.

SIKÓ-BARABÁSI ESZTER

Fehérke szökése

Fehérke Samuékkal lakott. Mindig segített nekik, elaltatta, vigasztalta a gyerekeket. Jó érzés volt vele lenni. Sőt. Az életet nélküle el sem tudták volna képzelni. Igenám, de egy napon fellázadt.

– Örökké lesem minden kívánságukat, de ezek soha nem kérdik, én mit szeretnék. Ez tarthatatlan, túrhetetlen! – fortyogott magában Fehérke, mert szeretett nagy szavakat használni. – Pedig, ha kérdenék, megmondanám, hogy nem szeretem a forróságot. Ők is annyit panaszkodtak a nyáron, hogy így, meg úgy a kánikula. Hát akkor én! – lovalta bele magát a panaszkodásba. – Na de ennyi volt, többé nem szolgállok senkinek. Egyszerűen lelépek, megszököm, elbujdosok, világgá megyek, sőt, világgá futok! És a világban beülök egy cukrászdába, és habos rolót eszem – mondta szilárd elhatározással.

Legközelebb, amikor hívták, ment ugyan, de eldöntötte magában, hogy ez lesz az utolsó alkalom.

– Csak már megint ne jöjjön a forróság – fohászzkodott.

De jött. Fehérke minden porcikája izzani kezdett. Már vette is a lendületet, hogy szaladjon, el innét, minél messzebb, amikor hirtelen megszűnt a kínzó meleg.

KÜRTI ANDREA rajza

– Jól van, úgy látom, mégis megértettek engem. Hát akkor maradok – örvendezett, mert alapjában véve nagyon szerette Samuékat.

A legjobban azt kedvelte, hogy Sárinak málna-, Samunak meg szederillata volt.

Korai volt azonban az öröme. Másnap minden kezdődött előlről. A toszogatás, a forróság. Fehérke csak azt érezte, hogy eljött az ő pillanata. Amikor a meleg elviselhetetlen lett, nekirugaszkodott, és futni kezdett.

– Ó! – sópáncodott anya. – Kifutott a tej!

Nem tudom meddig menekülhetett a szökevény Fehérke. Egyesek látták a városka utcáin ödöngeni. A cukrászkiasszony mesélte, hogy Fehérke a cukrászdában is megfordult. Ült a széken, duci lábát lógázva. Érintetlenül hevert előtte egy nagy habos roló.

Másnapra visszatért Samuékhoz. Hiába, na! Fehérke már csak ilyen. Szereti a gyerekeket, még akkor is, ha néha kedve lenne kifutni a világból.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Fut a tej

Fut a tej, fut a tej, kifutott a tej,
hiába szaladunk, úgyse kapjuk el.

Fölösleges becsukni ajtót, ablakot,
ha már egyszer kifutott, el sose kapod.

LÁSZLÓ NOÉMI

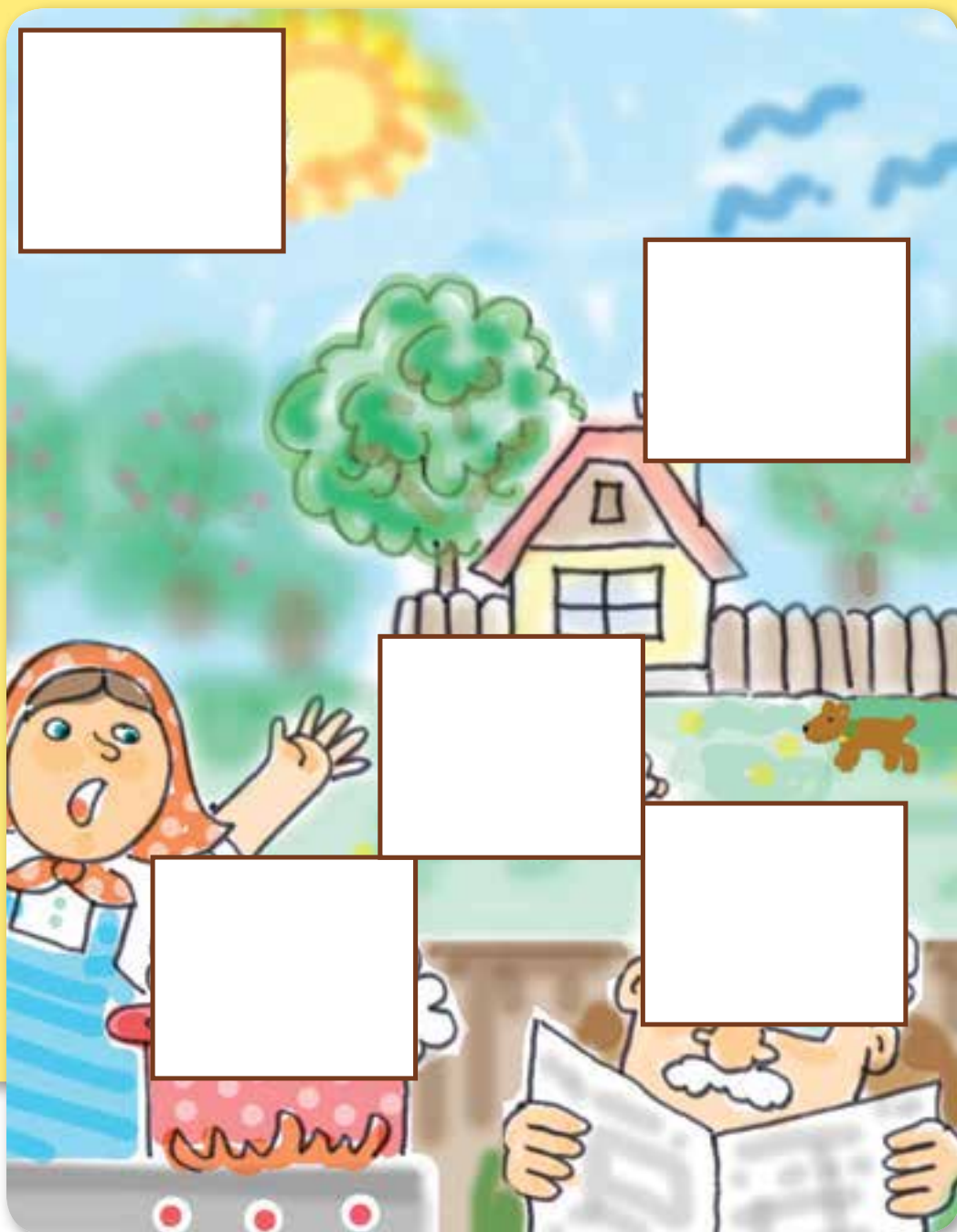
Hová fut a tej?

Fut a tej, fut a tej,
ki a konyhaajtón,
át az úton, át a hídon,
pedig sose hajtom.
Fut a tej, fut a tej,
vadvirágos rétre,
zegzugos vadonba,
búsulhatok érte.

Fut a tej, fut a tej,
hegyen-völgyön által,
Óperencián túl
mászkalni sem áttal.

Fut a tej, fut a tej,
nem néz soha vissza,
nem én leszek, aki ma
mosolyogva issza.

Vágd ki, és ragaszd
a helyére a kép-
darabkákat. Sorold el,
hol miből van a fehér
„habos” folt.

MÜLLER KATI
rajzai

Színezd ugyanolyan színűre
az egyforma virágokat.

SZABÓ ZELMIRA
rajza

SZŐCS MARGIT

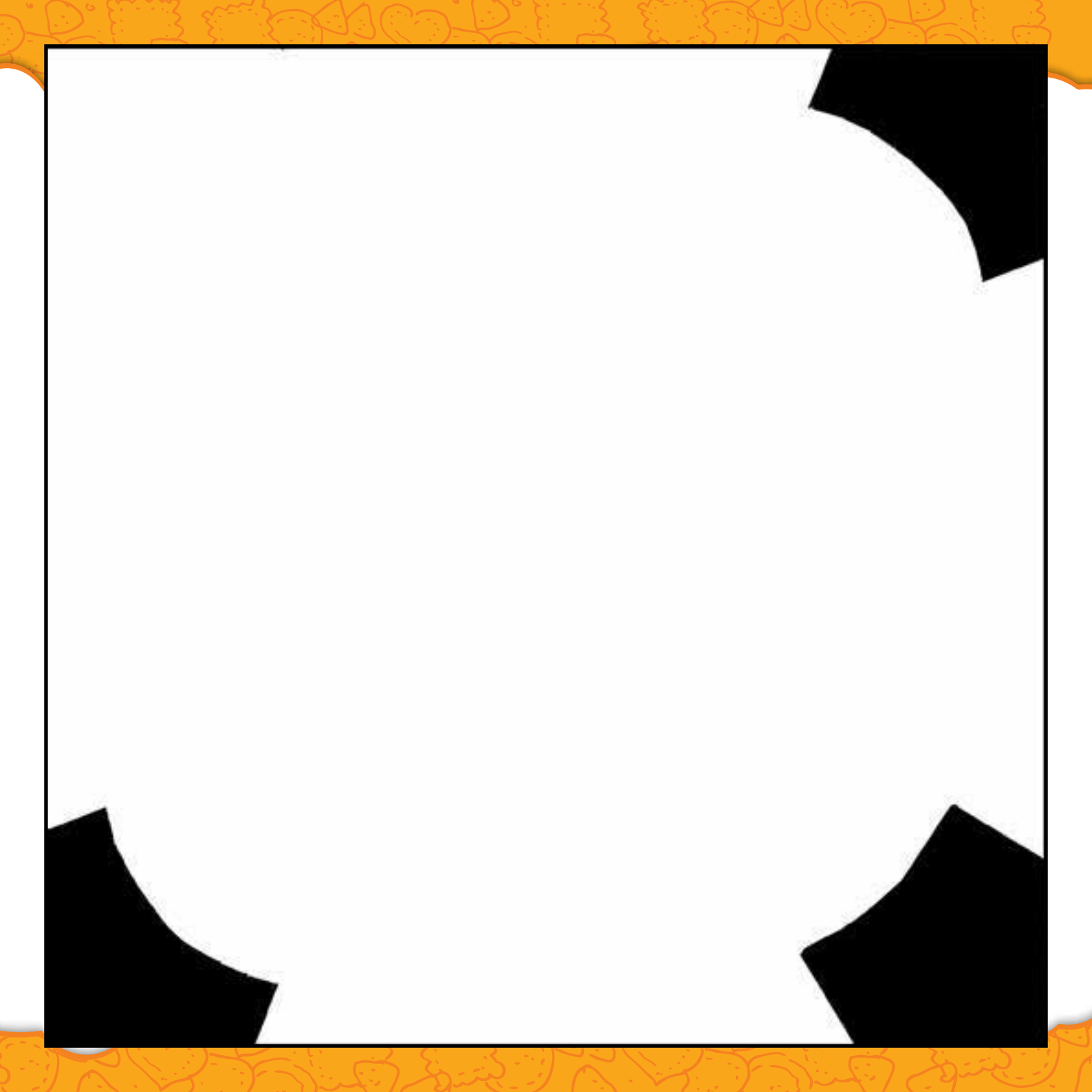
Keksz

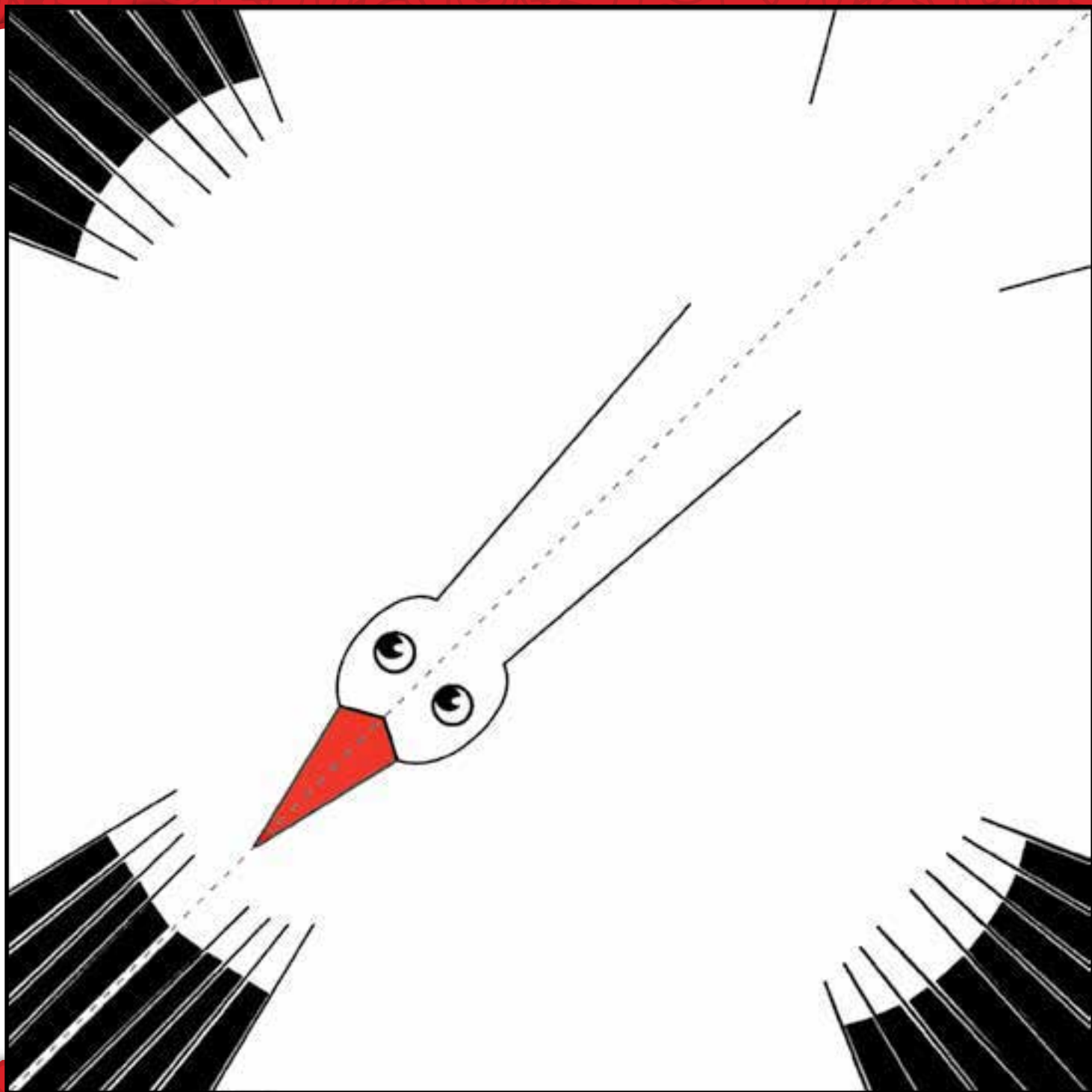
Nagymama szól: Boldizsár,
reggelizni kéne már,
kenyér pirul,
tojás serceg,
vendégünk lesz
béka herceg.
Ám hiába
a kérlelés,
rábeszélés –
brekekeksz,
nem kell neki más, csak keksz.

Nagymama szól: Boldizsár,
ebédelni kéne már,
leves gyöngyöz,
gombóc dagad,
béka herceg
velünk marad.
Ám hiába
az unszolás,
rátukmálás –
brekekeksz,
nem kell neki más, csak keksz.

Nagymama szól: Boldizsár,
a vacsora reád vár,
gulyás fortog,
lepény derül,
béka herceg
elé terül.
Ám hiába
az esdeklés,
rimánkodás –
brekekeksz,
nem kell neki más, csak keksz.

Rajzolj te is kekszet, és mintázd ki.
Kösd össze a kekszet a formájával, számold meg,
melyikből van több.

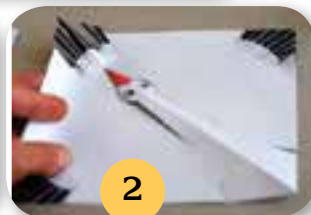
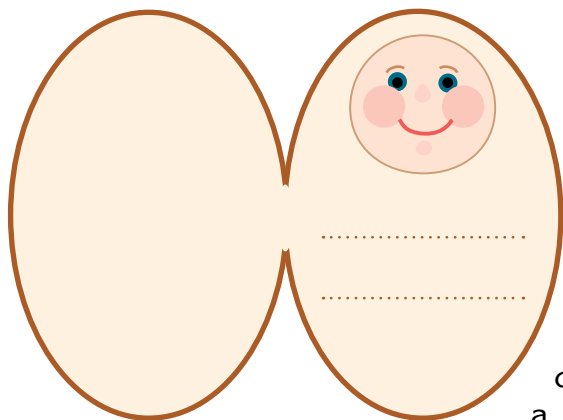
Gólya, gólya, vaslapát, hozzál nekünk kisbabát

A nagyváradi Szent László Teológiai Líceum Óvodájának nagycsoportja *A harmadik királyfi* című pályázatunkra küldött kisfilmen így aggódik:

És ha véletlenül megsérült a gólya,
eltörött a szárnya, és beesett a tóba?
Vagy pedig ott Afrikában lekést a járatot?
Akkor aztán várhatod!

(Szijártó Aletta óvónő)

Hogy ne várd hiába, mi is segítünk a „testvérvarázslásban”. Az útmutatás szerint szabd és hajtogasd a gólyát. A kisbabára apu segítségével írd rá azt a nevet, amit a testvérednek adnál, pólyáját kösd át cérnával, és akaszd a gólya csőrére.

Vágd körbe a négyzetet, átlósan hajtsd ketté, így könnyebben bevághatod a nyak, a fej vonalát (1). Vagdod be a szárny és a farok összes vonalát. Nyisd ki újra a négyzetet (2), és hajtsd hátra a csőr felőli sarkát (3).

A farok csúcsát dugd ki a szárnyak fölé (4). Két szárnyát összefogva fűzd cérnára.

A www.krokotak.com honlap gólyamadarát beküldte **Marton Irénke**, nyárádszeredai tanítónő.

FODOR SÁNDOR

Borzalom

Csipike ébredezett.

Még nem nyitotta ki a szemét, mert az ilyesmit nem jó elsietni. Inkább végiggondolta a napi tennivalókat. Tehát: mosdás, torna, a szokásos körút, Vadméhek, Sünék, Mókusék, aztán reggeli, utána néz őszi Kikericsnek, és ha még nem nyílt ki, nagyon oda mond neki. Nem gorombán, de keményen. Aztán böfögőra. Jaj, le ne kesse, mert akkor Szarvasbika végképp letér a Szeretet útvjáról, amin alig indult el. Utána...

Hogy mi lesz utána, azt nem gondolhatta végig, mert úgy érezte nézik. Csipikének pedig volt egy elve, amely így hangzott: „Ha néznek, nézz vissza!”

Kinyitotta a szemét.

– Csak nem?! – Nyomban vissza is csukta, és dörzsölni kezdte.

A váratlanul eltűnt Kukucsi, akiért előző este keserű könnyeket hullatott – ott ült a mohaág szélén.

Megint kinyitotta a szemét, és örömmel tapasztalta, hogy semmi sem változott.

– Felébredtél? – kérdezte Kukucsi.

– Én fel, de te hol voltál? És hogy kerülsz ide? Hogyhogy nem vettem észre a jöttödet? És nem haragszol? Cseppet se?

– Várj, hogy böfögjek, mert nagyon jól reggeliztem, és ne kérdezz annyit, mert csak egyenkint tudok válaszolni.

Böfögött, aztán válaszolt:

– Olyan jól éreztem magam ebben a nyárias körben, hogy keményen elhatároztam: szerzek egy kis meglepetést. Visszamentem hát a föld alá, és a Korhadozóbelű Vén Fenyőfához vonultam a meglepetésért.

– Miféle meglepetésért?

– Azért, amit szerezni akartam. Még a jómultkoriban fedeztem fel ott egy egész telepre való kellemes meglepetést.

– De mit?

– Épp ez az! Ha megmondom, már nem lesz meglepetés! Na, odavonulok, hát mit látnak?

– Semmit, mert a föld alatt sötétség van! – intette Csipike igazmondásra a vendéget.

– Na, itt a te súlyos tévedésed, mert én a föld alatt sokkal jobban látok, mint másutt! Szóval azt látom, hogy a meglepetések elmásztak.

Erről eszébe jutott Csipikének, hogy telik az idő.

– Elmásztak, hát elmásztak, örülök, hogy visszajöttél, Kukucsi, de nekem most dolgom van, ha akarsz, kísérj el a Forráshoz.

Kukucsi bólintott. Miért ne? Csipike kibújt az odúból, nótát kért Madártól. Amikor a torkát köszörülő Madár Kukucsit megpillantotta, az öröm csodálatos trillájába fogott.

– Nagyon elkeseredtem, mert úgy számítottam, hogy még azon frissiben, vacsorára tálalom a meglepetést – folytatta útközben Kukucsi.

A Forráshoz értek. Csipike gyorsan-frissen megmosdott.

Kukucsi pedig mondta tovább a magáét.

– Bánatomban elaludtam. Nem tudom, hogy történhetett, de elálmosodtam.

Csipike megtörülközött egy eperlevéllel.

– Ezt én se tudom elképzelni, hogy történhetett – csóválta a fejét őszintén.

– Amikor felébredtem, elindultam vissza, hozzád. Sajnos, üres kézzel, de elindultam. Útközben, egy páfránygyökér alatt, mit gondolsz, mire bukkantam?!

– Útközben, egy páfránygyökér alatt, azt gondolom, valami nagyon szépre bukkantál!

Kukucsi elcsodálkozott.

– Nagyon okos vagy, Csipike! A lehető legszebbet találtam! Magát a meglepetést! Tizenöt darabot. Meg is ettem belőlük ötöt. Nagyon jólaktam, attól mind jön nekem, hogy bőföjgjek.

Csipike rosszat sejtve nézett rá.

– És?

– És a többi tízet ma ebédre szállítom. Nagyon finomak, még élnek. Mind a tied. Ha akarsz, egyet-egyet Madárnak meg Nyúlnak is adhatsz.

Füzesi Norbert rajza,
Marosvásárhely

– Kukucsi, arra kérlek, mondd meg azonnal, miben áll a meglepetés! Ha nem, nagyon szomorú leszek, de az is lehet, hogy megharagszom.

– Ne légy szomorú, inkább megmondom. A meglepetés tíz darab gyönyörű, kövér cse-rebogár-csimaszból áll! Hálám és köszönetem őszinte jeléül megeszed!

Csipikének felkavarodott a gyomra, pedig még nem reggelizett.

– Szóhoz sem tudsz jutni a boldogságtól, mi? – örvendezett Kukucsi. – Nem csodálom, annyi diétás édesgyökér meg gyümölcs után végre egy kicsi húsételt is csemegézhetsz! No, de én most visszamegyek az odúba, egy kicsit vendégeskedem, a többit meg bíz rád!

Elment.

Csipike kétségbeesetten ballagott Sünék odúja felé. Egyetlen szót tudott mindössze mondani:

– Borzalom!

Miből lesz a cserebogár?

CSEREBOGÁR

peték

báb

lárva (csimasz)

fiókák

MADÁR

tojások

– Kukucsi, ha nem eszed meg a csimaszt, ilyen szép cserebogár lesz belőle – magyarázza Csipike. Nyíllal jelöld, miből lett, hogyan fejlődött ki a cserebogár, a béka, a madár, a méhecske?

békaporontyok

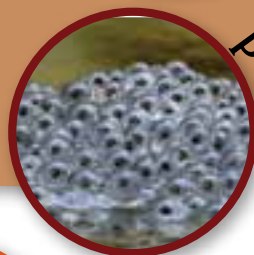
BÉKA

ebihalak

Peték

MÉH

Peték

lárvák

Micimackó, Malacka és a kacagtatós játék

MILNE meséjét továbbszötte SIGMOND JÚLIA

MICIMACKÓ: Szervusz, Malacka! Elkészültél?

MALACKA: Mivel, Micimackó?

MICIMACKÓ: Malacka! Csak nem kezdted öregedni? Egyre feledékenyebb vagy...

Volt házi feladatod!

MALACKA: Tyü-ha! A házi feladat biza kiröppent a fejemből, olyan jól játszottam Zsebibabával, amíg Kangamama elment vásárolni.

MICIMACKÓ: Mit vásárolt Kangamama?

MALACKA: A Róbert Gida születésnapjához tortájához valókat.

MICIMACKÓ: És te mit játszottál Zsebibabával?

MALACKA: Kedvencünket, a hazudós játékot.

MICIMACKÓ: Sohasem hallottam róla.

MALACKA: Igen, mert mindig csak olyankor játszunk, amikor ketten vagyunk, hogy senki se kacagjon rajtunk. Különböző nagyon egyszerű játék: hihetetlen dolgokat kell mondani. Például Zsebibaba azt mondta, hogy látta, amikor Bagoly repülni tanította Tigris.

MICIMACKÓ: Ha-ha-ha! Ez tényleg kacagni való butaság! És te mit mondtál, Malacka?

MALACKA: Én azt, hogy Füles tánciskolát nyitott, és Nyuszi az erdei táncversenyen megnyerte az első díjat.

MICIMACKÓ: Ez a butaság-játék vagy hazudós játék igazán kacagtató. És ezzel a házi feladatot is megoldottad.

MALACKA: Nahát! Komolyan mondd, Micimackó?

MICIMACKÓ: Komolyan. Hiszen a házi feladat az volt, hogy találjuk ki, a Róbert Gida születésnapján mivel szórakoztassuk őt meg az egész társaságot.

MALACKA: Menjünk gyorsan Kangamamához, hogy megbeszéljük az ünnepséget. Mondjuk el neki is ezt a kacagtatós játékot.

Agi néni is rajzolt néhány kacagtatós képtelenséget.
Mesélj a tréfás képről.

Ági néni is rajzolt néhány kacagtatós képtelenséget. Mesélj a tréfás képről.

Ti küldtétek

• **Bartha Denise tanító néni tordaharasztsi** kisdiákjai kollázs-csokrot ragasztottak édesanyának. Tervezz te is egyet. Milyen színeket, virágokat szeret anyukád?

• Ezek a gyermekkézzel mintázott fák **Szatmárhelyen** borultak virágba mégpedig úgy, hogy **Farkas Noémi tanító néni** elsősei pattogatott kukoricát ragasztgattak a barna ágakra.

• Szivárványba öltöztetett hóvirágot rajzoltak az édesanyáknak **Kiss Júlia Boglárka tanító néni** csemetéi a **kolozsvári N. Titulescu Iskolában**.

• **Székely-Bányai Andrea, magyarlapádi óvó néni** csoportjának textiltulipánja

• Egyszerű és ízléses fonalvirágot ragasztottak a sötét kartonra **Szigeti Anna Mária tanító néni** diákjai a **marosvásárhelyi G. Coşbuc Iskolában** és **Leiti Mónika tanítványai** a **szatmárnémeti M. Eliade iskolában**.

• A sablonnal rajzolt pillangókat ecsettel festették tiritarkára **Kedves Annamária kisdiákjai a csíkszentdomokosi Márton Áron Iskolában és Király Anna szilágyballai tanítványai**, akik gyönyörű meséket is írtak a pillangókról.

• **Szabó-Sebők Enikő tanító néni kovásznai előkészítő osztálya** a kirojtozott zsákvászon sarkait parafadugó korongokkal és pisztáciahéjjal díszítette, a hóvirágcsokrot zöld papírból és tök-magból formázta.

• Stílusosan katicabogarat ragasztott a mosolygós arcképpel és „kéz-levéllel” díszített anyák-napi virágra **Csutak Lídia és Fehér Ildikó óvó néni** Katicabogár csoportja a **marosvásárhelyi Napsugár Napköziben**.

• Körformából hajtogattak virágot **Szakál Gizella tanító néni** nebulói a **székelyudvarhelyi Móra Ferenc Iskolában**.

• **Fogarasi Sára tanító néni Nyárádgálfalváról** háromdimenziós üdvözetet küldött.

Szárnybontó

Amikor majd öreg leszel,
Úgyis nagyon kedves leszel,
Viszonzom, mit adtál nékem,
Édesanyám, szép vagy nékem!
Nagyon szép vagy, kedves is vagy,
Korodhoz képest ráncos nem vagy.
Élj örökké, kedves anya!

Kacsó Boróka, Marosvásárhely

Az anya a legdrágább
Kincs a világon.
Ő szeret minket nagyon.
Nem hagyna el semmi áron.

Bartalis Barbara,
Gyergyócsomafalva

Tegnap egy szép kertben jártam,
Nagyon sok virágot láttam.
Köztük láttam négy tulipánt,
Öt nárciszt és tíz ibolyát.
Kedvencem a tulipán,
Összegyűjtöm gyorsan ám,
Anyukámhoz sietek,
Mert őt nagyon szeretem.

Lukács Gergő,
Gyergyócsomafalva

Gombkötő Márk,
Szászrégen

**Kundi Brigitta
Orsolya**,
Balavásár

Nyílik az ibolya,
Érzik az illata,
Kinn, a kertben levelezik,
Azután meg illatozik.
Szépen, lilán pompázik,
S ki tudja, talán álmodozik.

Stich Andrea, Marosvásárhely

Fazakas Krisztina,
Marosvásárhely

Turi Brigitta Izabella,
Balavásár

A száznak van egy tükröződő száma,
a két nullás.

Szegény egyesnek
nincs párja.

De előre ment egy pár számmal,
és végre neki is lett párja
az ezerszázásban.

Hatházi Tamás, Kolozsvár

Balázs Brigitta,
Sárvásár

Anyukámat szeretem,
Virágot is kap tőlem.
Mindent megkapok tőle,
Ezért Isten éltesse!

Köble Emese,
Magyarlapád

Szabó Dániel,
Szászfőregén

Volt egyszer egy pipacs-virág,
Rászállt egy csicsergő madár.
Meghallották a gyerekek,
Magot vittek a szépen csicsergő madárnak.
A madár elcsicseregte, hogy köszönöm szépen.
Felrepült egy ágra, a fészke pont ott volt.
A kicsinyeit megkínálta magokkal.

Bende Júlia, Gyergyószentmiklós

Csipike postája

Édesanyát a legeslegjobban, de a Szivárványt is nagyon szeretitek – ez derül ki leveleitekből, rajzaitokból. Köszönjük szépen, kedves gyerekek, óvó nénik, tanítók és szülők: **Cornea Edina**, Marosfelfalu; **Deák Roland**, Szörce; **Borbé Ágnes**, Csíkszereda; **Fazakas Abigél**, Zilah; **Fischer Karina és Kitty**, Kaplony; **Keresztes Kézdi Rézi**, Balogh Dóra Zsófia, Kolozsvár; **Laczkó Klementina Vivien**, Portik-Lukács Ünige, Gyergyóremete; **Szabó Viktória**, Tasnád; **Baracsi Júlia**, Nagykároly; **Daróczi Dalma**, Retteg; **Benedek István**, Négyfalu; **Szabó Ervin**, Oroszhegy; **Tamás Csenge Tünde**, Körösfő; **Veres Róbert**, Brassó; **Prokop Úzonka Orsolya**, Sepsiszentgyörgy; **Bakos Dávid**, Szászrégen; **Gidófalvi Noémi**, Székelykakasd; **Hover Dorka**, Magyargyerőmonostor; **Oprescu Nándor**, Medgyes; a **csíkszeredai** Aranyalma Óvoda nagycsoportja; a **gyergyószentmiklósi** Csillagszem Óvoda; a **szilágypaniti** óvoda; a **gyergyószentmiklósi** Fogarasy Mihály Iskola előkészítő, a Kós Károly Iskola I. A, II. A, a Vaskertes Iskola II. A; a **marosvásárhelyi** Al. I. Cuza Iskola II. E, a L. Rebreanu Iskola előkészítő, II. E; a **kolozsvári** Református Kollégium előkészítő, I. és II.; a **szászrégeni** A. Maior Iskola előkészítő, I. B osztálya; a **székelyvajai** II.; a **székelyszentléleki** II.; a **sárvásári** előkészítő és II.; a **kovásznai** előkészítő A és B; a **szatmárhegyi** I.; a **szilágyssomlyói** I.; a **balavásári**, a **varsolci** előkészítő osztály.

• A **marosvásárhelyi** 6-os Napköziotthon Micimacskó csoportja **Szabó Enikő** és **Bálint Zsuzsa** óvónők érdekes forgatókönyve szerint ünnepelte meg a víz világnapját. Íme egy kép és egy korty derű az ünnepből.

● Kedves Szivárvány, megfogadtuk felhívásodat: óvodánk kertjébe almafát ültettünk. Terméséből, reméljük, sok-sok óvoda fog részesülni. Napon- ta figyeljük, biztatjuk a növekedésre, virágzásra. **Puskás Sarolta** óvónő csoportja a **szatmárné- meti Szivárvány Református Óvodából**

● Nemcsak ünnepnapokon perdülnek táncra **Cirebea Margit** óvó néni csemetéi. Népviselet- ben vagy játszóruhában, évzárón vagy hétköz- nap egyforma jókedvvel énekelnek, és ropják a táncot a **szentmihályi óvodában**.

Címlap: Csipike, hát te is szeretsz dagonyázni?
MÜLLER KATI rajza

**E lapszám
támogatója:**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja.

Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. **Megrendelhető a szerkesztőség címén:** 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.

E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001

A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SÚC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR– EDITŰRA S.R.L. CUI: 210622.

Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

● Szorgosan kertészkednek **Komáromi Tünde** és **Gál-Máté Éva** óvó néni apróságai is a **tordai Jósi- ka Miklós Óvoda** udvarán. Nemcsak tulipánt lo- csolnak, a kisiskolásokkal közösen fát is ültettek.

Rajz-üzenet

Ősz Péter,
Szászrégen

Fazakas Abigél,
Zilah

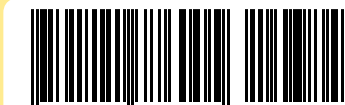
Dosa Izabela,
Petrilla

Böjtke-Beyer
Miksa,
Marosvásárhely

Catalan Stefania,
Medgyes

Ára 3 LEJ, 400 FT